

Sygn. akt VI U 4768/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2013 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania **M. Z.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.**

z dnia 3 października 2012 r. znak (...)

w sprawie: **M. Z.**

przeciwko: **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych**

Oddziałowi w B.

o rentę

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje wnioskodawcy M. Z. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 sierpnia 2012 r. do dnia 30 kwietnia 2015 r.,
- 2) stwierdza odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt. 4768/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 października 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. – po rozpoznaniu wniosku M. Z. z dnia 25 lipca 2012r. – odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 1 sierpnia 2012r.

W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy powołał się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 1 października 2012r. stwierdzające, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

Odwołanie od tej decyzji wniósł ubezpieczony, twierdząc iż stan jego zdrowia nie uległ poprawie gdyż nadal nie widzi na oko prawe, miewa napadowe zaburzenia świadomości i cierpi na schorzenie kręgosłupa i kończyny dolnej oraz przykurcze palców prawej dłoni.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje:

Ubezpieczony M. Z. do dnia 31 lipca 2012r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 25 lipca 2012r. wniósł o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres.

Orzeczeniem z dnia (...). Lekarz Orzecznik ZUS ustalił, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy, a po rozpoznaniu sprzeciwu ubezpieczonego od tego orzeczenia Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 1 października 2012r. także ustaliła, iż nie jest on niezdolny do pracy. Zaskarżoną decyzją odmówiono ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, powołując się na powyższe orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS.

(okoliczności niesporne między stronami, potwierdzone dowodami w aktach rentowych)

W celu zweryfikowania stanowiska organu rentowego Sąd dopuścił dowód z opinii powołanego zespołu biegłych sądowych o specjalnościach adekwatnych do schorzeń ubezpieczonego: neurologa, okulisty, laryngologa, psychologa i psychiatry.

Biegli sądowi rozpoznali u ubezpieczonego następujące schorzenia:

- 1) encefalopatię pozapalną pod postacią padaczki, organiczne zaburzenia nastroju i osobowości, upośledzenie intelektualne, ślepotę oka prawego oraz przytępienie słuchu ucha prawego oraz osłabienie słuchu ucha lewego typu odbiorczego;
- 2) zespół zależności alkoholowej w fazie deklarowanej abstynencji;
- 3) przykurcz zgięciowy palców od III do V ręki prawej po porażeniu prądem;
- 4) przebyte złamanie kości lewego podudzia z utrzymującymi się objawami resztkowymi.

Po przeprowadzonych badaniach sądowno- lekarskich i zapoznaniu się z dokumentacją znajdującą się w aktach sprawy oraz dostarczoną przez badanego biegli stwierdzili, iż stan zdrowia ubezpieczonego czyni go nadal okresowo, częściowo niezdolnym do pracy.

Według biegłych przyczyną tej niezdolności jest encefalopatia pozapalna pod postacią padaczki, organicznych zaburzeń nastroju i osobowości, upośledzenia umysłowego, ślepoty oka prawego oraz przytępieniem słuchu ucha prawego i osłabieniem słuchu ucha lewego typu odbiorczego, zespół zależności alkoholowej w fazie deklarowanej abstynencji, przykurcz zgięciowy palców od III do V ręki prawej po porażeniu prądem, przebyte złamanie kości lewego podudzia z utrzymującymi się objawami resztkowymi.

Biegli podkreślili, iż schorzenia te skutkują u ubezpieczonego napadowymi zaburzeniami świadomości z drgawkami, bólami i zawrotami głowy, zaburzeniami nastroju i napędu, spowolnieniem psychoruchowym, ślepotą

oka prawego, prawostronnym przytępieniem słuchu i lewostronnym osłabieniem, upośledzeniem sprawności intelektualnej, przykurczem palców od III do V ręki prawej, utykaniem na lewą kończynę dolną.

Praca fizyczna, dźwiganie ciężarów, długotrwała praca w pozycji wymuszonej, praca w złych warunkach, praca w hałasie nasila dolegliwości i niekorzystny postęp schorzeń.

Schorzenia te – zdaniem biegłych – powodują u ubezpieczonego nadal istotne upośledzenie sprawności psychoruchowej ustroju i zdolności zatrudnienia, przy czym przeciwwskazana jest dla niego ciężka praca fizyczna, dźwiganie ciężarów, praca na wysokości, praca przy urządzeniach w ruchu, praca w hałasie, praca wielozmianowa, praca w warunkach stresujących oraz praca wymagająca pełnej sprawności psychofizycznej.

W związku z powyższymi ustaleniami biegli stwierdzili dalszą okresową, częściową niezdolność ubezpieczonego do pracy do kwietnia 2015r. Ponadto wyjaśnili oni, że nie podzielają opinii Lekarza Orzecznika ZUS i Komisji Lekarskiej ZUS. Podstawą ustaleń opinii sądowno-lekarskiej przez powołany w sprawie zespół biegłych były te same dowody, którymi dysponował organ rentowy w postępowaniu administracyjnym

(dowód: opinia sądowno- lekarska k. (...)akt sprawy).

Zastrzeżenia do powyższej opinii zgłosił organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 20 czerwca 2013r. (k. (...) a.s.), podnosząc, iż Przewodniczący Komisji Lekarskich ZUS wskazywał, że badany od kilku lat ma napady padaczkowe średnio 1 raz w miesiącu albo rzadziej, a dnia 1 października 2012r. podał, iż ostatni napad padaczki miał w sierpniu 2012r. Ponadto ubezpieczony nie prowadził zeszytu kontroli napadów, od 2010r. bez leczenia w PZP, nie leczony w poradni neurologicznej – leki F. 2 x 1 tabletki wypisane przez lekarza rodzinnego.

Zaburzenia o niewielkim nasileniu nie ograniczają długotrwale zdolności ubezpieczonego do pracy.

Organ rentowy wniósł o przekazanie tych zastrzeżeń biegłym sądownym w celu ustosunkowania się do nich, a w przypadku nieuwzględnienia tego wniosku o oddalenie odwołania.

W ocenie Sądu zastrzeżenia organu rentowego nie miały merytorycznego charakteru i należało je pominąć. W pierwszej kolejności dostrzec należy, iż zastrzeżenia te ograniczały się tylko do jednego schorzenia ubezpieczonego – padaczki, przy czym organ rentowy nie kwestionował, iż napady padaczkowe u ubezpieczonego nadal występują (ostatni w sierpniu 2012r. , a więc już po złożeniu wniosku o rentę).

Ekspozycje w zastrzeżeniach brak leczenia ubezpieczonego w poradni zdrowia psychicznego oraz w poradni neurologicznej nie ma żadnego znaczenia orzeczniczego, w sytuacji w której powołany w sprawie zespół biegłych stwierdził u badanego poważne schorzenia: encefalopatię pozapalną pod postacią padaczki, organiczne zaburzenia nastroju i osobowości czy upośledzenie intelektualne, zespół zależności alkoholowej (w fazie deklarowanej abstynencji), przykurcze zgięciowe palców od III do V ręki prawej po porażeniu prądem, przebyte złamanie kości lewego podudzia z utrzymującymi się objawami resztkowymi, a także poważne uszkodzenie słuchu.

Organ rentowy powoływał się na zaburzenia o niewielkim nasileniu, które nie ograniczają – według niego – długotrwale zdolności ubezpieczonego do pracy. Organ ten nie wyjaśnił jednak o jakie zaburzenia (o rzekomo niewielkim nasileniu) chodzi mu w zgłoszonych zastrzeżeniach. Nie wskazał, do których zaburzeń te miałyby się odnosić.

W ocenie Sądu Okręgowego opinia biegłych sądownych w sposób szczegółowy i wszechstronny analizowała stan zdrowia ubezpieczonego przez co umożliwiała merytoryczne rozstrzygnięcie sporu, bez konieczności dalszego kontynuowania postępowania dowodowego.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;
- 2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Z wywiadu zawodowego z dnia 15.12.2008r. (karta(...)akt rentowych) wynika, że pracę wykonywaną przez ubezpieczonego na stanowisku pracownika produkcyjnego charakteryzowano jako ciężką, wymagającą sprawności obu rąk, dłuższego stania i chodzenia, wymuszonej pozycji, schylania się, podnoszenia i noszenia ciężarów, rytmu

zmianowego i wymuszonego (akord, praca przy taśmie produkcyjnej), wymagającą szczególnej koncentracji, dobrego wzroku i słuchu. W dokumencie tym wskazywano także na takie czynniki szkodliwe występujące w środowisku pracy jak: pyły, hałas i wibracja. Dodatkowo należy też podkreślić, iż posiadane przez ubezpieczonego kwalifikacje zawodowe wynikające z wykształcenia w zawodzie ślusarza - mechanika wymagają pracy przy maszynach w ruchu, podczas której także wymagana jest szczególna koncentracja, dobry wzrok i słuch oraz sprawność obu rąk.

Organ rentowy zupełnie pomijał powyższe okoliczności zarówno w postępowaniu przedsądowym, jak i w toku niniejszego procesu. Natomiast dowód z opinii powołanego w sprawie zespołu biegłych sądowych dostrzegając uwarunkowania pracy wykonywanej przez ubezpieczonego oraz odniósł swoje ustalenia do posiadanych przez niego kwalifikacji zawodowych.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 477¹⁴ §2 K.p.c. w związku z art. 12 i 13, art. 57 i 58 ustawy emerytalnej Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres orzeczony w opinii biegłych sądowych.

W punkcie II wyroku Sąd stwierdził odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji (art. 118 ust. 1 a ustawy emerytalnej). Organ rentowy zaskarżoną decyzję wydał na podstawie wadliwego orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS, która dysponowała tym samym materiałem dowodowym, co powołany w sprawie zespół biegłych sądowych. Komisja Lekarska ZUS, a wcześniej Lekarz Orzecznik ZUS, nie zbadali w sposób wszechstronny i obiektywny stanu zdrowia ubezpieczonego z punktu widzenia właściwej oceny jego zdolności do pracy. Jest to okoliczność, za którą organ rentowy ponosi przewidzianą w powyższym przepisie sankcję.

SSO Janusz Madej